

O průkopnictví se dost složitě píše s odstupem šedesáti let. **Honza Vyčítal** a **Greenhorni** jednoznačně průkopníky byli. V druhé půlce let šedesátých kulturně už uvolněnějších se dalo nahlížet až za oceán. A celé generace posluchačů odchovaných trampingem lačnily po hudbě, která přicházela ze Západu. V tomto případě šlo především o country a bluegrass. To už se objevuje pár formací zkoušejících to v našich podmínkách. Ale jen tahle parta dokázala nabídnout publiku přesně to, co zapadalo do tramského posluchačského zázemí. A taky byla cílevědomá a vytrvalá, zatímco ti ostatní se brzy přeskupovali nebo rozpadali. Greenhorni vedení Honzou Vyčítalem dokážou překonat bez ztráty květinky i mrtvolné politické časy sedmdesátek a osmdesátek. I kulturní ideologové pochopí, že tahle skupina se na Sokolovský festival politické písni prostě nehodí.

Začátky spadají až někam k tramské osadě Hejkalové. V roce 1965 vzniká skupina **The Greenhorns**

. Country a hlavně bluegrass berou vážně. Tomu se přizpůsobuje nástrojové obsazení.

Pepa Šimek

mandolína,

Petr Bryndač

housle,

Jiří Fallada

basa.

Marko Čermák

si vyrobí vlastní pětistrunné banjo podle fotografie, která zaznamenala vystoupení Peete Seegera u nás.

Honzovi Vyčítalovi

zůstává kytara a kapelnictví. A hlavně textařská tvorba. Bylo tolik nádherných melodií k přejímání! Českým posluchačům je ale nemělo cenu zpívat v originále. A právě osobité Honzovy texty – samozřejmě zároveň s dravem kapely – byly tím, co posluchače přitahovalo. Stal se z toho etalon, všechny další country skupiny zpívají česky. (A později za tuhé normalizace to ani jinak nešlo.) Přebíraného repertoáru využívají Greenhorni tvořivě s ohledem na domácí prostředí. Žádná otrocky přesná citace zámořských vzorů.

